

gjøre med denne, vi komme til at tage den, som et oplysende Bilag og komme til at votere Summerne paa Tro og Loye, men dog ogsaa, som vi have gjort her, undersøge, om Bestyrelsen i sin Detail er sparsommelig, om den stræber efter at indføre Orden og Nolagtighed, saaledes som vi have den Overbeviisning, at den i det Hele taget gjør. Jeg indseer fuldkommen vel, at det ærede Medlem for Kluge endnu ikke vil finde sig tilfredsstillt; for saasnuart vi komme ind paa formelle Spørgsmaal med det ærede Medlem, saa er han vanskelig at tilfredsstille (Katter), men jeg vilde ønske, at han for et Dieblif kunde følge mig paa min temmelig realistiske Vet, og denne gang bringe et lidet Offer af Formalismen.

Jeg kommer nu til et Par Punkter, som, just fordi de ere mere reelle, forekomme mig vigtige; det ene er en Bemærkning, som den ærede Krigsminister har gjort, og som vist ved nærmere Eftertanke vil forekomme ham selv mindre vel betænkt. Den ærede Krigsminister sagde, den almindelige Børnepligtslov giver ingen fritagelse for Gifte, og den fastsætter 16 Aar som Tjenestetid for alt Mandskab, og deraf gjorde han saa omtrent, om ikke ganske bestemt, saa dog temmelig underforstaaet, den Slutning: derfor kan der slet ikke tages Hensyn til det gifte Mandskab, og heller ikke til, at man beholder gammelt Mandskab under Baaben, naar man kun ikke gaaer ud over 16 Aars Tjeneste; men det kan jeg nu ikke troe er den rigtige Opsatning af Loven. Hvad Hjemforloving under den Tid, Mandskabet er til Tjeneste, angaaer, saa indeholder Børnepligtsloven ikke en eneste Bestemmelse derom; Hjemforlovingen foregaaer deels i Henhold til de pecuniaire Forhold, som existere, deels i Henhold til de Steder, hvor Tropperne ere opstillede, og deels i Henhold til Nødvendigheden, som kan være større for een Deel af Mandskabet, som Borgere i Staten end for en anden, saa dersom der i den samme Aldersklasse, eller endog i flere ældre Aldersklasser findes noget Mandskab, som af een eller anden Grund maa betragtes fra Statens Side, jeg siger ikke fra Mandskabets Side, men fra Statens Side, som mere trængende til at blive hjemforlovet end andet, saa maa

Krigsministeren, Børnepligtsloven uanset, vist føle sig aldeles besøjet til i den Henseende at tage de fornødne Forholdsregler, efter sit bedste Skjønnende og under sin Ansvarlighed, og jeg er ogsaa fuldkommen overbevist om, at de under saadanne Omstændigheder ikke vil ssee den allermindeste Klage fra dem, som derved kunde synes at være mindre gunstigt stillede. Den anden Berettigelse, den at beholde Mandskabet for 16 Aar, den ligger heller ikke paa den Maade i Børnepligtsloven. Børnepligtsloven er en Lov, som tildeler Krigsministeren, saaledes som Finansloven tildeler Finansministeren, visse Midler, hvoraf han skal betjene sig med den største Sparsommelighed, og til denne Sparsommelighed hører at spare den kostbareste Tid for Folket, thi det er af Bigtighed for Landet. Han er altsaa ikke alene opfordret til, men jeg vil endog sige, at han efter Børnepligtsloven netop er ikke berettiget til, uden den yderste Nødvendighed, at bruge ældre Mandskab, saalange han kan skaffe yngre tilveie. Naar vi nu ere komne ind paa de specielle Forhandlinger, som her have fundet Sted om disse særlige Permitterede eller Hjemforlovede, saa gjør det mig ondt, at vi ere komne ind paa dette Gebeet, for derved kan let opstaae Misforstaaelser. Jeg troer ikke, som den ærede Minister har sagt, at Baandet mellem de Overordnede og Underordnede derved vil blive rystet, jeg er tværtimod overbevist om at Baandet bliver mere rystet, naar disse Forhold ikke komme til Dmtale og naar de ikke blive, hvor Leiligheden tillader det, jævned, og paa den anden Side, at det bliver alle Menneffer klart, og det kan ikke blive gjort klart paa en bedre Maade, end gennem Forhandlingerne heri Salen, hvorfor Forhold af den Art, maa indtræffe og ikke kunne undgaaes, men jeg er, siger jeg, fuldkommen overbevist om, at enhver Bestræbelse, som gaaer ud paa at lette dette Forhold, selv efterat det har fundet en offentlig Dmtale, langtfra at virke opløsende paa den militaire Disciplin, vil bevirke en Aerkjendelse af, at de Foresatte med den behørigte Omhu sørge for deres Undergivne. Det er idet Hele taget en Feil, naar man troer, at det at rette, hvad der engang af en eller anden Grund har været taget feil i, skulde